

Представники Всеукраїнської ради ветеранів праці енергетики 27-28 серпня відвідали Южно-Український енергокомплекс. Поїздки приурочили до Дня Незалежності. Делегація ознайомилася з діяльністю ветеранських організацій ЮУАЕС та міста, обмінялася методами роботи.

ВІЗИТИ

На зустріч з поважними гостями прийшов генеральний директор ЮУАЕС Володимир Лісниченко. Він зазначив, що колектив енергетиків шанобливо ставиться до тих, хто своєю працею творив історію підприємства та міста, а сьогодні знаходиться на заслуженому відпочинку. Атомники всіляко намагаються допомагати їм. Очільник розповів гостям про діяльність енергокомплексу, зупинився на проблемних питаннях. Зокрема, повідомив про хід виконання робіт з підготовки до продовження строку експлуатації енергоблока №3. Проектний термін служби «мільйонника» закінчується 10 лютого 2020 року. Атомники ухвалили рішення підготувати третій енергоблок до продовження виробничого життя і отримати ліцензію на довгострокову експлуатацію до цієї дати. Таку практику ще не використовували на АЕС України.

Южно-Українська атомна електростанція стала першою серед вітчизняних станцій і в застосуванні ядерного палива компанії «Вестінгауз». «У минулому році на енергоблок №3 ми завантажили останню партію паливних збірок американсько-шведського виробництва. Таким чином вся активна зона реактора складається тільки з них. Другий енергоблок завантажений на 50% цим паливом. Працює воно без зауважень і має хорошу якість», - зазначив Володимир Лісниченко.

Повідомив генеральний директор і про хід будови третього гідроагрегату Ташлицької ГАЕС.

Сьогодні його активна фаза. «Якщо добре попрацювати, то до наступного Дня енергетика вдасться запустити в роботу гідроагрегат», - наголосив Володимир Лісниченко. Директор ознайомив гостей підприємства зі станом справ на Олександрівській ГЕС, розповів про реконструкцію системи техводопостачання АЕС, виокремив проблемні кадрові питання станції. За його словами, на сьогодні вдалося зупинити відтік висококваліфікованого ліцензійного персоналу. Та існує проблема з працевлаштуванням на низькооплачувані роботи та за вузькоспеціалізованими напрямками. Сьогодні підприємству потрібні дефектоскопісти, зварювальники, дезактиваторники, водії. Каменем спотикання у пра-

цевлаштуванні молодих фахівців є відсутність у підприємства можливості надання житла і реєстрації. «Ми не можемо надавати ґуртожитки молодим спеціалістам, що працевлаштовуються до нас. Їх у нас просто немає, а місто відмовляє, тому реєструвати фахівців ніде. Якщо раніше в базі даних підприємства було майже 5 тисяч анкет кандидатів на працевлаштування, то цього року цифра зменшилась до 1000 анкет. Люди просто виїжджають, на кастинги кваліфіковані робітники майже не приходять. Якщо раніше ми брали на роботу з усієї України, то нині надаємо перевагу тільки місцевим через наявність у них житла», - продовжив генеральний директор.

Ветерани енергетики активно ставили запитання очільнику підприємства. Під час зустрічі зі словами вдячності Володимиру Лісниченку зателефонував голова Правління Всеукраїнської ради ветеранів праці енергетики, Герой України Семен Поташник. За багаторічну працю, особистий внесок у розвиток електроенергетики

Колишніх енергетиків не буває

України та з нагоди Дня Незалежності громадська організація нагородила генерального директора ЮУАЕС грамотою. Отримали відзнаки і голови ветеранських організацій АЕС та міста.

Все, що почули поважні гості під час відвідин інформаційного центру «Імпульс», вони мали змогу

побачити на власні очі. «Сьогодні я хочу подивитись атомну електростанцію. Я як хімік курувала Рівненську АЕС, на Чорнобильській була буквально незадовго до аварії. Ми пишаємося, що наша атомна генерація видає більше 50% електроенергії в країні», - розповідає Зоя Томаш, заступник голови правління ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики».

У перший день свого візиту делегація відвідала Ташлицьку ГАЕС. Гості побували на головному щиті управління, спустилися в машину залу, де оглянули гідроагрегати. На усі запитання відповідав головний інженер гідроакumuлюючої станції Сергій Музиченко.

Серед ветеранів праці енергетики – колишні генеральні дирек-

тори компаній «Дніпроенерго», «Київенерго», «Укренерго», керівники ТЕС, заступник міністра енергетики і електрифікації, діючі очільники Дністровської ГАЕС. Це активні люди, які багато років свого життя присвятили улюбленій справі і нині залишаються небайдужими до електроенерге-

тичної галузі країни. Організація налічує більше 20 тисяч ветеранів. Її діяльність важко переоцінити, вона допомагає колишнім працівникам галузі адаптуватися після виходу на пенсію, відчутти себе потрібними. Ветерани праці - це клондайк електроенергетичних знань і досвіду. Олександр Бондаренко пропрацював в енергетиці 50 років. Останні 15 був директором Центральної електроенергетичної системи НЕК «Укренерго»: «Я хочу подякувати і керівництву атомної електростанції, і Ташлицької ГАЕС, Олександрівської ГЕС за те, що організували прийом на високому рівні. Ми знаходимо цілковите розуміння, тому що в енергетиків – єдина душа. На жаль, затягування з будівництвом третього гідроагрегату Ташлицької ГАЕС говорить про

те, що очільники нашої держави не розуміють до кінця, що тільки будівництво нових потужностей дозволить утримати нашу енергетику на плаву».

Василь Субота, директор Дністровської гідроакumuлюючої електростанції з цікавістю знайомився з роботою ТГАЕС і Олександрівської ГЕС. Йому є з чим порівнювати: «Звичайно вражає схемне проектне рішення. Поруч з Ташлицькою ГАЕС знаходиться атомна станція. Це дуже важливо. Дністровська ГАЕС – більш нова станція, там прогресивніша система керування, але під час розмови з головним інженером Ташлицької ГАЕС я впевнився, що такі технічні рішення також будуть у перспективі впроваджуватися і на вашій гідроакumuлюючій станції. Дуже важливе значення має те, що ГАЕС виконує роль регулятора в енергосистемі. І недопустимий такий стан, коли практично готовий зібраний гідроагрегат довго не вводиться в експлуатацію. Перспектива акumuлюючих станцій незаперечна. Країні потрібні акumuлятори енергії, що стає ще відчутніше у зв'язку з розвитком сонячної та вітрової електроенергії. Ну і, звичайно, це економія газу, вугілля, ядерного палива».

Ветерани праці енергетики також відвідали атомну електростанцію, побували у машинній залі енергоблока №3, побачили хід ремонту «мільйонника», на якому сьогодні проводяться унікальні роботи з заміни конденсатора турбіни. Відвідали повномасштабний тренажер, будівництво бризкальних басейнів. У планах ветеранів праці енергетики – не сидіти без діла. Вони хочуть завітати й на інші АЕС. Також готуватимуться до 45-річчя з дня створення Ради ветеранів праці енергетики України.

Марія ВОЛОДИМИРОВА

Колектив ВП ЮУАЕС готується до громадських слухань з питань обґрунтування безпеки продовження строку експлуатації енергоблока №3 та можливого впливу на навколишнє середовище. Цей захід є одним з важливих елементів передбаченої законодавством України процедури, що передують отриманню дозволу на довгострокову експлуатацію атомного блока.

Термін завершення життєвого циклу «експлуатація ядерної установки» енергоблока №3 ЮУАЕС – лютий 2020 року. За попередніми рішеннями органів місцевого самоврядування зони спостереження ЮУАЕС громадські слухання мають пройти в жовтні 2019 року. Атомники готуються представити землякам детальну інформацію про реконструктивні та модернізаційні роботи, виконані на обладнанні третього «мільйонника» з метою підвищення надійності та дотримання сучасних норм безпеки, а також Звіт з періодичної переоцінки безпеки (ЗППБ). Цей ґрунтовний і досить об'ємний документ, затверджений Держа-

томрегулювання України (ДІЯРУ) згодом і має стати підставою для продовження строку експлуатації блока.

До складу ЗППБ входять матеріали за 14 факторами безпеки. І саме чотирнадцятий – «Вплив на навколишнє середовище» - з точки зору громадськості є найважливішим та найактуальнішим. Тож саме йому планується приділити ключову увагу під час громадських слухань.

Матеріали 14-го фактора безпеки містять інформацію про існуючу систему радіаційного контролю впливу ВП ЮУАЕС на навколишнє середовище, заходи, що здійснюються для модернізації цієї системи. Надано також результати моніторингу фактичного впливу АЕС на довкілля та його порівняльний аналіз зі встановленими межами. Окрему увагу приділено інформації про діяльність, спря-

мовану на зменшення радіаційного впливу ВП ЮУАЕС на навколишнє середовище та про відсутність передумов для перевищення встановлених норм у період надпроектної експлуатації енергоблока №3.

Звіт за чотирнадцятим фактором безпеки пройшов державну експертизу, був допрацьований згідно з її рекомендаціями, та станом на сьогодні не має жодних зауважень з боку ДІЯРУ.

Познайомитися з повним текстом матеріалів фактора безпеки №14 Звіту з періодичної переоцінки безпеки можна тут: https://www.sunpp.mk.ua/sites/default/files/custom_media/fb-14_yuuaes-3.uk_finale.pdf

Запрошуємо до обговорення та до участі в громадських слуханнях.

Крок за кроком: підготовка до продовження строку експлуатації енергоблока №3

Відповідаємо на запитання наших читачів про кількість радіоактивних відходів (РАВ), які будуть утворюватися в результаті продовження експлуатації енергоблока №3 та плани щодо поводження з РАВ у процесі його довгострокової експлуатації.

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Начальник цеху переробки радіоактивних відходів ВП ЮУАЕС Андрій Красніков:

- Поводження з радіоактивними відходами ВП ЮУАЕС здійснює на підставі ліцензій, виданих Держатомрегулюванням України. Усі РАВ, що утворилися за період експлуатації атомної станції, зберігаються на території промайданчика в проектних сховищах. Експлуатація сховищ здійснюється відповідно до затверджених регламентів. Стан сховищ - задовільний. Захоронення радіоактивних відходів ЮУАЕС не здійснює.

Середнє значення надходження твердих радіоактивних відходів (ТРВ) за останні 5 років (з 2014-го по 2018 рік) складає*:

- ТРВ 1 категорії активності - 268 м3/рік;
- ТРВ 2 категорії активності - 7 м3/рік;
- ТРВ 3 категорії активності - 0,35 м3/рік.

За умови збереження існуючої системи поводження з ТРВ, об'єму сховищ вистачає для розміщення:

- ТРВ 1 категорії активності - протягом 5742** : 268 = 21 року;

- ТРВ 2 категорії активності - протягом 515** : 7 = 73 років;

- ТРВ 3 категорії активності - протягом 179** : 0,35 = 511 років.

Середнє значення надходження кубового залишку за останні 5 років (з 2014-го по 2018 рік) складає 85 м3/рік. За умови збереження існуючої системи поводження з рідкими радіоактивними відходами (РРВ) і динаміки надходження кубового залишку, об'єму сховищ вистачає для розміщення його протягом 1012** : 85 = 12 років.

Утворення фільтруючих матеріалів за останні 5 років (з 2014-го по 2018 рік) складає в середньому 4 м3. За умови збереження існуючої системи поводження з РРВ і динаміки надходження відпрацьованих сорбентів, об'єму сховищ вистачає для розміщення їх протягом 174* : 4 = 42 років.

Реалізація заходів у сфері поводження з РАВ у ВП ЮУАЕС здійснюється відповідно до «Комплексної програми поводження з радіоактивними відходами у ДП «НАЕК «Енергоатом». Нею передбачене:

- виконання заходів з мінімізації РАВ у ВП ЮУАЕС;
- виконання заходів щодо удосконалення системи поводження з РАВ у ВП ЮУАЕС;
- забезпечення ВП ЮУАЕС обладнанням для зберігання РАВ.

Усі передбачені Комплексною програмою заходи виконуються у визначені терміни.

Спецавтомобіль ОТ-10 для транспортування радіоактивних відходів територією ЮУАЕС.

Створення у ВП ЮУАЕС комплексу переробки ТРВ

Проект «Будівництво комплексу переробки твердих радіоактивних відходів (КПТРВ) (коригування)» затверджено наказом Міненерговугілля від 02.02.2017 № 93. У рамках реалізації проекту виконано закупівлю, постачання та введення в експлуатацію установки вимірювання активності (паспортизації) РАВ. У зв'язку зі змінами нормативних документів у сфері поводження з РАВ у 2020 році заплановано

корегування проекту комплексу переробки ТРВ. Виконуються роботи з визначення виконавця.

Створення у ВП ЮУАЕС комплексу переробки РРВ

Терміни виконання та вартість заходу будуть визначені після ухвалення рішення щодо вибору технології переробки РРВ (очікується в 2020 році).

* усі розрахунки подані сумарно для трьох енергоблоків ЮУАЕС
** вільний об'єм сховищ

Блок зберігання сховища твердих радіоактивних відходів (СТРВ-3).

Установка вимірювання активності (паспортизації) РАВ.

На початку жовтня на Запорізькій атомній станції відбудеться традиційний галузевий конкурс професійної майстерності серед молодих працівників НАЕК «Енергоатом», тому зараз на нашому підприємстві проходить ціла низка конкурсів, які визначають тих, хто буде представляти ВП ЮАЕС у Енергодарі восени. Наприкінці серпня конкурси професійної майстерності пройшли у хімічному цеху (ХЦ) та у цеху теплової автоматики та вимірювань (ЦТАВ).

КРАЩИЙ ЗА ПРОФЕСІЄЮ

У цеху теплової автоматики та вимірювань за звання «Кращий за професією» змагались електрослюсарі з ремонту і обслуговування автоматики і засобів вимірювань. Випробувати свої сили виявило бажання шестеро молодих працівників.

Завдання конкурсу були не такими вже й легкими, бо розроблялися з максимальним наближенням до тих, які будуть поставлені перед молодими спеціалістами на конкурсі, який проходить вже на рівні НАЕК «Енергоатом». Теоретична частина цього конкурсу містила 50 питань. Організатори формували їх таким чином, аби охопити усі аспекти теоретичних знань, які повинен мати у своєму багажі електрослюсар з ремонту і обслуговування автоматики і засобів вимірювань. А це – норми і правила в атомній енергетиці, культура безпеки, охорона праці, пожежна безпека.

Відновлення роботоспроможності схеми управління електроприводом – таким було

практичне завдання, з яким мали впоратись конкурсанти. Заступник начальника цеху ТАВ по роботі з персоналом Олексій Креденець детально розповів про те, що ж саме довелось робити молодим електрослюсарям: «У практичній частині конкурсу конкурсантам необхідно було на принциповій електричній схемі керування електроприводом відновити відсутні елементи, тобто прочитати схему, розставити в потрібні місця в правильному положенні 7 наданих елементів, вибраних з робочої схеми, щоб комісія потім мала можливість оцінити працездатність цієї схеми. Конкурсне завдання трохи відрізнялося від тієї роботи, яку виконують електрослюсарі у своїй щоденній праці, адже тут їм довелось не просто чітко виконати поставлену задачу, а ще й проявити ініціативу. Компетентне журі, оцінюючи роботу, враховувало також повне і правильне маркування жил на схемі, вірний підбір та підготовку необхідних інструментів і пристосувань, а також вміння ними користуватись».

Після завершення конкурсу, член комісії, майстер з ремонту електроприладів дільниці теплової автоматики цеху ТАВ Василь Семенчук в цілому позитивно оцінив рівень підготовки молодих електрослюсарів. Але окремі зауваження і побажання таки озвучив: «Є невеликі недоліки в частині підбору інструмента та виконання замірів. Наставникам треба більше уваги приділяти молодим, щоб їх підтягнути, пояснити ще раз, як користуватися приладами,

Виклик самому собі

як підбирати правильний інструмент для виконання тієї чи іншої операції під час монтажу, налагодження або ремонту. Від того, як ти вибереш інструмент, залежить, наскільки якісно буде виконано ремонт, а оскільки зараз використовуються складні прилади, і для замірів, і в частині вимірів параметрів це відіграє велику

роль, оскільки неправильні визначення і неправильні виміри будь-якого механізму - в даному випадку двигуна, можуть призвести до того, що обладнання може вийти з ладу».

Призерами конкурсу профмайстерності стали Олег Мокану, він на 3 місці, Вадим Васильєв – на другому, а заслужену перемогу здобув Олександр Бойченко. Він добре впорався з практичними завданнями та здобув найвищий бал з теорії. Переможець буде захищати честь нашого підприємства на галузевому конкурсі. «Ми працюємо з цим обладнанням, - сказав Олександр, - тому особливих труднощів практичне завдання у мене не викликало, хіба що хвилювання грало свою роль, адже я вперше беру участь у конкурсі. Дуже радий тому, що посів перше місце».

Переможці отримали почесні грамоти, пізніше отримують грошові винагороди, а ось лідер – ще й першочергове право на підвищення кваліфікаційного розряду. А від молодіжної організації підприємства він отримав подарунок – повер-банк.

Конкурс професійної майстерності серед молодих спеціалістів провели у хімічному цеху 22 серпня. До участі у фаховій олімпіаді зголосилося шестеро операторів спецводоочищення (СВО) 5 та 7 груп. Кожному з них належало відповісти на 10 запитань теоретичного блоку та виконати практичне завдання. За умовами останнього, учасники мали описати конкретну технологічну операцію з керування певним обладнанням по пам'яті.

За словами членів конкурсної комісії, саме такі заходи допомагають виявляти найбільш ініціативних, професійних та амбіційних молодих колег, яким можна довірити найвідповідальніші ланки роботи та керівні посади.

Цього разу трійка переможців хімічного цеху складається з Андрія Кірлана і Вадима Якушева – третє і друге місця відповідно. Перше місце та право представляти Южно-Українську АЕС на галузевому конкурсі - у Дениса Хлусова - працівника, трудовий стаж якого на підприємстві – 12 років, і це – його перше ро-

боче місце.

«Наскільки важливе таке підтвердження професійної майстерності для вас?» - запитали в переможця. – «Важливо, щоб показати самому собі рівень своїх знань, знати до чого прагнути, - розповідає Денис. - Головне - зрозуміти, що ти знаєш і що потрібно ще знати, щоб бути корисним для свого трудового колективу». «Теорія та практика. Іноді чуємо відповіді, що теорія дається важче. Як для вас?» - «Теорія складніше, тому що вона не завжди в діях. Практика це те, що ти робиш частіше, тому вона простіше, вона в руках. Пам'ять в руках, власне, і в голові. Теорію ж треба повторювати, а практику – знаєш».

Усі призери отримують грошове заохочення, яке передбачене положенням конкурсу. А у Дениса Хлусова попереду ще місяць, аби освіжити в пам'яті теорію та не забувати практикуватися перед галузевим змаганням.

Підготувала
Олена БОНДАРЕНКО

Большой профессиональный опыт и житейская мудрость ветеранов-энергетиков находят свое применение в процессе профессиональной подготовки и повышения квалификации персонала предприятия. Те, кто вчера еще управлял сложным технологическим оборудованием и коллективами специалистов, сегодня в учебно-тренировочном центре предприятия продолжают делиться своим опытом и знаниями с молодыми коллегами, и с удовольствием вспоминают годы работы на Южно-Украинской АЭС:

К 30-ЛЕТИЮ ТРЕТЬЕГО ЭНЕРГОБЛОКА

Виктор БАЙТАЛЕНКО, инструктор УТЦ ОП ЮУАЭС по обучению начальников смены РЦ на ПМТ-3

- С 1983г я работал в химцехе начальником смены, но, как и многие ребята, хотел быть в реакторном цеху. В 1987 году такой момент настал и я перевелся в РЦ-2 на должность старшего оператора, тогда еще строящегося блока №3. С тех пор вся жизнь связана с эти блоком. Конечно, самыми памятными, на-

Далекое – близкое...

пряженным, были дни перед пуском блока: учеба, формирование и сплочение смен, выполнение предпусковых испытаний. И, конечно, сам пуск блока, - чувство гордости, что причастен к столь масштабному и важному событию. С теплотой вспоминаю товарищей с которыми пришлось работать в этот период: Женихова Николая Апполинарьевича, Тюпонника Александра Яковлевича, Ищенко Петра Федоровича, Провильского Петра Митрофановича и др. 30 лет в жизни человека большой период. Те, кто пускал блок уходят на заслуженный отдых, приходят молодые образованные люди. Так сложилось, что судьба обоих моих сыновей, Дмитрия и Сергея, связана с блоком №3, оба начальники смен РЦ-2 и я уверен, что они надежно и безаварийно продолжают дело которому служат.

Олег РУСАКОВ, инструктор УТЦ ОП ЮУАЭС по охране труда и промышленной безопасности:

- Очень часто, рассказывая о каком-то грандиозном и знаменитом

событии и своем вкладе в этот процесс, люди говорят об этом, как о чем-то героическом. Лично для меня процесс строительства и пуска третьего энергоблока Южно-Украинской АЭС не был героическим процессом. Это была очень серьезная работа, которую выполняли серьезные люди, специалисты своего дела. Со многими из них мы вместе строили и пускали энергоблоки первой очереди, вместе учились, переживали, советовались. Ко времени пуска третьего блока уже был опыт и уверенность, что сможем. Старались подбадривать и поддерживать молодежь, для которых все было впервые и очень волнительно, ведь многие операции были сложными и уникальными – монтаж реактора, компенсатора давления, парогенератора... Некоторые из тех, кто был рядом в то время, уже, к сожалению, не с нами, кто-то - на заслуженном отдыхе, многие еще продолжают работать на ЮУАЭС. Добрым и благодарным словом сегодня хотел бы вспомнить своих коллег – Александра Демидова, Михаила Носика, Анатолия Озеркова, Виталия Колесника, Андрея Волкова и многих других. От души поздравляю всех нас с 30-летием третьего энергоблока! Здоровья, сил и веры в будущее! Все еще впереди!

Шлях до країни знань: яскраво, весело і солодко

АТОМНИЙ «ПЕРШИЙ ДЗВОНИК»

У понеділок, другого вересня, для школярів міста пролунав «перший дзвоник». Традиційною ланійкою та першим уроком свято не обмежилось, адже на площі біля ПК «Енергетик» на молодших школярів чекала святкова програма, атракціони, аква-грим, поні та інші розваги.

Започаткували традицію проведення загальноміського свята «першого дзвоника» адміністрація ВП ЮУАЕС та її профспілковий комітет. Активну участь в організації свята взяла молодіжна організація підприємства. І ось вже третій рік поспіль атомники, за підтримки місцевої влади, намагаються зробити свято для молодших школярів незабутнім.

Перший похід у школу багатьом запам'ятовується на все життя. Тому особлива

увага на святі була приділена тим, хто тільки починає шлях до країни знань. Цей день має бути для них яскравим, веселим і особливим. І він дійсно таким став. Разом з головою профспілки Южно-Української АЕС Сергієм Снітковим першачки запустили у небо вимпел «Першокласник-2019». Не обійшлося й без солодкого сюрпризу: кожен учень 1 класу отримав морозиво.

Галина НАЗАРОВА
Фото автора

Гендиректором ЗАЕС призначений Петро Котін

НОВИНИ НАШИХ КОЛЕГ

Генеральним директором відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» призначено директора з виробництва - заступника виконавчого директора з виробництва ДП «НАЕК «Енергоатом» Петра Котіна. Офіційне представлення нового керівника колективу атомної станції відбулося 27 серпня 2019 р. під час оперативної наради під головуванням президента НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського.

Представляючи нового керівника, Юрій Недашковський зазначив: «Я впевнений, що Петро Борисович упорастся зі всіма завданнями, які стоять перед колективом Запорізь-

кої АЕС. Запорізька атомна електростанція - це база атомної енергетики України, ми звикли називати її флаг-

маном, ця станція завжди виступала з найбільш передовими інженерними ініціативами та відповідними

організаційними рішеннями, які ми згодом впроваджували в Компанії. Я впевнений, що під керівництвом Петра Борисовича станція продовжить цей шлях і запропонує нові інноваційні проекти», - підкреслив Юрій Недашковський.

У свою чергу генеральний директор ВП «Запорізька АЕС» Петро Борисович Котін зауважив: «Моею метою на цій посаді є організація, разом з вами та за вашої підтримки, такої системи менеджменту, завдяки якій ЗАЕС і надалі буде залишатись флагманом і за кількістю енергоблоків, і з культури безпеки, і за всіма показниками надійної та ефективної роботи станції».

Довідково. Петро Котін народився 13 квітня 1961 року в м. Володимир. Закінчив Московський інженерно-фізичний інститут за спеціальністю «Атомні електростанції і установки». Після закінчення навчання в 1985 році був прийнятий на посаду оператора реакторного цеху Запорізької АЕС. Пройшов усі щаблі оперативного керування, працював у сфері міжнародної діяльності. У центральній дирекції Компанії Енергоатом Петро Котін очолював блок виробництва і працював над міжнародними проектами, з 2014 р. опікувався стратегічним для України проектом «Енергетичний міст Україна - Європейський союз».

Енергоатом

